

CESTA DO NEZNÁMA

Králce po studiích medicíny emigrovala a odstarovala svou kariéru od nuly v sousedním Německu. Každé začátky jsou těžké a někdy do nich vstoupí i nelehké živelní události. Jak se s nimi poprala Dr. Magda Rau a jaká byla její cesta na vrchol světové oftalmologie?

Paní doktorko, proč jste si vybrala jako oblast své specializace právě oko?

Při studiu jsem o prázdninách většinou praktikovala na porodnicko-gynekologickém oddělení v Čeladné, kde byl primářem můj otec MUDr. Jaromír Broul. Chtěla jsem pokračovat v jeho stopách, ale otec mě nakonec přesvědčil, abych se rozhodla pro ORL nebo oční. A svého rozhodnutí jsem nelitovala. Ve Frýdku-Místku, kde jsem po promoci začala pracovat, byl úžasný kolektiv. Byly jsme tam samé ženské a velmi ráda vzpomínám na kolegyně ze Slovenska, které dělaly skvělé brynzové halušky. Navíc jsem tam našla podporu pro svůj zájem o nové metody a vědeckou práci u tamní primářky MUDr. Dolinové.

Medicínu jste vystudovala v tehdejší Československu, ale svou praxi jste odstartovala v Německu. Co vás odvedlo za hranice?

Odjakživa jsem si přála žít svobodně, cestovat a poznávat nové země, a to mi tehdejší socialistický režim neumožňoval. Navíc můj první manžel hrál jako voják v kostele při mši na varhany, čímž si vysloužil pronásledování STB. Byl to samozřejmě velice závažný i bolestivý krok, opustit rodnou zemi a vydat se do neznáma bez garance na úspěch.

Tehdy asi nebylo pro lékaře úplně snadné začít kariéru v jiné zemi, že? Jaké byly vaše začátky?

V tehdejší době opravdu nebylo lehké najít v cizí zemi zaměstnání. Měla jsem ale velké štěstí, protože jsem našla místo u průkopníka laserových operací, profesora Dausche, který provedl jako první na světě laserovou operaci dalekozrakosti. Jeho metoda se užívá dodnes. Spolu s ním jsem také publikovala své první vědecké práce v Německu, Evropě a USA. Pracovala jsem v Ambergu a Norimberku a později jsem si otevřela vlastní praxi ve Furth im Wald.

Jako jedna z prvních jste začala ambulantně operovat šedý zákal, mezi prvními jste začala praktikovat laserovou operační techniku Lasek a vyvinula jste vlastní modifikaci této techniky Lasek Visco-

dissection. To jsou samé průlomové věci... Co je vaším motorem, který vás žene k těmto inovacím?

Ráda dělám něco nového a hledám nové, šetrnější metody. Kromě těch, které jste zmínila, jsem jako první na světě upozorovala, že ženy potřebují jiné multifokální čočky než muži. Výsledky mého pozorování a výzkumu byly zveřejněny v mnoha evropských očních časopisech. Momentálně jako jediná v Bavorsku implantuji u pacientů se zeleným zákalem Mikro Stent Cypass, který stabilizuje oční tlak. Operace je opět velmi šetrná a spojená s minimálním rizikem. Díky tomu je i moje ambulantní klinika v Německu známá jako inovační. Hlavním motorem je zájem o pacienta a snaha co nejšetrněji zlepšit kvalitu jeho života, ať už zlepšením vidění, zbavení se brýlí, kontaktních čoček nebo snížením očního tlaku.

Co považujete za svůj vůbec největší životní úspěch?

Mým největším úspěchem byl porod mého syna po velmi těžkém, svízelném těhotenství při plné pracovní zátěži. Dalším úspěchem bylo založení mé ambulantní kliniky v Chamu. Vždy mne zajímala vědecká práce a po emigraci a otevření praxe ve Furth im Wald jsem si myslela, že pro mě skončila. O to větší mám radost, že se mi podařilo dále uveřejňovat a přednášet a že má vědecká práce je uznávána v nejvyšších oftalmochirurgických evropských kruzích. Za další životní úspěch pokládám otevření mého očního centra v Praze Dejvicích a tím částečný návrat do Čech. Moc ráda do Prahy jezdím. Nevím, čím to, ale hned po přjetí hranic ze mě spadá stres. Také pacienti jsou moc milí. A i mí přátelé říkají, že jsem v Čechách jiná než v Německu.

Když vezmu v potaz, že medicína je stále spíše „mužský“ obor, jak se vám v tomto prostředí pracuje?

Máte pravdu, na evropských i amerických kongresech pro chirurgy jsou většinou muži oblečení v černých oblecích. Jednou v Paříži jsem měla na přednášce červený kalhotový kostým a po přednášce mě šéf firmy, o jejichž multifokální čočce jsem referovala, prosil, jestli bych nemohla pro příští přednášku zvolit tmavý oděv, který by nezlehčoval serióznost přednášených výsledků. Někdy je to zkrátka zajímavé...

A jak se kolegové vypořádávají s tím, že mají vedle sebe tak úspěšnou ženu, jako jste vy?

Většina kolegů se naučila vážit si mě, někteří ale odmítají moji tezi, že ženy jinak vidí, a proto potřebuji ke spokojenosti jiné multifokální čočky než muži. Medicína, která zohledňuje rozdílnost pohlaví, takzvaná Gender, ale naráží na nepochopení mužů i v jiných oborech. *Když zabrousím trošku do vašeho soukromí, zbývá vám při neustálém pendlování čas, který si můžete ukořistit jen sama pro sebe?*

Od smrti svého muže, anesteziologa, se kterým jsem vedla kliniku v Chamu, když nepřednáším na kongresech, většinu času i o víkendech pracuji. Mám to štěstí,

že má práce mě baví a je zároveň mým koníčkem. Jinak mám ráda i opravdové koně, na nichž ve svém volném čase jezdím, v zimě lyžuji a občas si zahraji tenis. Mimo to ráda maluji portréty, krajiny i abstraktně. A málem bych zapoměla na módu. Ráda chodím po obchodech a nakupuji. Inspiraci hledám i v časopisech pro ženy. Mimochodem musím pochválit i Perfect Woman, v níž nacházím zajímavé články.

Zeptám se možná trochu hloupě, ale když si povídám s oftalmologem, napadá mě, co nejvíce lahodí vašemu oku?

Bezpochyby krásná příroda, zajímavá stará i nová architektura, krásné obrazy, ale i lidé se smyslem pro humor a pochopení pro problémy druhých, které se odrážejí v jejich očích. A jsme zpátky u oka... ■

TEXT: ANNA MARTINKOVÁ